

UDK 902
ISSN 1330-0644
VOL. 13-14/1996.-1997.
ZAGREB, 1999.

Prilozni

Instituta za arheologiju u Zagrebu

Pril. Inst. arheol. Zagrebu
Str./Pages 1-210, Zagreb, 1999.

Pril. Inst. arheol. Zagrebu 13.-14./1996.-1997.
Str./Pages 1-210, Zagreb, 1999.

Časopis koji je prethodio
Prilozi 1., 1983., Prilozi 2., 1985., 3.-4., 1986.-1987., 5.-6., 1988.-1989., 7., 1990.,
8. 1991., Pril. Inst. arheol. Zagrebu 9., 1992., 10., 1993., 11.-12./1994.-1995.

Nakladnik/ Publisher
INSTITUT ZA ARHEOLOGIJU/
INSTITUTE OF ARCHAEOLOGY

Adresa uredništva/ Address of the editor's office
Institut za arheologiju/Institute of archaeology
HR - 10000 Zagreb, Ulica grada Vukovara 68
Telefon/phone/fax ++385/01/615 02 50, 615 12 90, 611 72 43

Glavni i odgovorni urednik/ Editor in chief
Željko TOMIĆIĆ (Zagreb)

Redakcijski odbor/ Editorial committee
Dunja GLOGOVIĆ (Zagreb), Timotej KNIFIC (Ljubljana, SLO), Remza KOŠČEVIĆ
(Zagreb), Laszlo KÓVACS (Budapest, HUN), Kornelija MINICHREITER (Zagreb),
Mladen RADIĆ (Osijek), Željko RAPANIĆ, (Split) Aleksandar RUTTKAY (Nitra, SK),
Ivančica SCHRUNK (Minneapolis, USA), Željko TOMIĆIĆ (Zagreb).

Prijevod na engleski/ English translation
Jadranka BOLJUNIĆ
Goran HORVAT

Prijevod na njemački/ German translation
Nina MATETIĆ

Lektorat/ Language editor
Marijan RIČKOVIĆ (hrvatski)
Ulrike STEINBACH (njemački)
Edo BOSNAR (engleski)

Dizajn/ Design
Roko BOLANČA

Korektura/ Proofreaders
Kornelija MINICHREITER, Zagreb
Željko TOMIĆIĆ, Zagreb

Grafička priprema/ DTP
Studio "U", Zagreb

Računalni slog/ Layout
Ranko PERŠIĆ, Zagreb

Tisk/ Printed by
Tiskara Petravić d.o.o.

Naklada/ Circulation
600 primjeraka/600 examples

Sekundarne publikacije/ Indexed in
GERMANIA Anzeiger der Römisch-Germanischen Kommission des Deutschen
Archaeologischen Instituts, Verlag Philipp von Zabern, Mainz

Izdavanje časopisa novčano podupire
MINISTARSTVO ZNANOSTI I TEHNOLOGIJE REPUBLIKE HRVATSKE
HR - 10000 Zagreb, Strossmayerov trg 4

Sadržaj

- 5 Proslov
ŽELJKO TOMIČIĆ

Izvorni znanstveni radovi

- KORNELIJA MINICHREITER
7 Zoomorfna idoloplastika obredno-ukopnog prostora starčevačkog lokaliteta na Galovu u Slavonskom Brodu
- IVANČICA PAVIŠIĆ
23 Nakit kasnog brončanog doba s nalazišta Špičak kraj Bojačnog
- DUNJA GLOGOVIĆ
33 Fibule iz Ljupča
- REMZA KOŠČEVIĆ
41 Nekoliko starih brončanih nalaza iz okolice Samobora
- GORANKA LIPOVAC VRKLJAN
49 Mithraička kultna slika iz Umljanovića
- IGOR FISKOVIC
61 Jesu li Polače na Mljetu bile sijelo vladara Dalmacije?
- ŽELJKO RAPANIĆ
83 Spomenici nepotpune biografije De ecclesiis datandis (2)*
- ŽELJKO TOMIČIĆ
91 Ranosrednjovjekovno groblje Zvonimirovo - Veliko Polje, prinos poznavanju bjelobrdske kulture u podravskom dijelu Slavonije
- ZORISLAV HORVAT
121 Neke činjenice o cistercitskom samostanu i crkvi u Topuskom
- DRAGO MILETIĆ
135 Plemićki grad Belec
- SNJEŽANA PAVIČIĆ
155 Osnovni tipovi bizantskih relikvijarnih pektoralia
- TAJANA SEKELJ IVANČAN
161 Kasnosrednjovjekovne keramičke čaše iz Sokolovca, Rudina-Čečavca i Kapan-Ivanača
- GORAN GUŽVICA
179 JADRANKA BOLJUNČIĆ
Analiza učestalosti nagorjelih kostiju velikih zvijeri u pleistocenskim naslagama špilje Vindije (Hrvatska)

Prikazi

- ŽELJKO RAPANIĆ
187 VEDRANA DELONGA, Latinski epigrafički spomenici u rano-srednjovjekovnoj Hrvatskoj, Split, 1996. Nakladnik: Muzej hrvatskih arheoloških spomenika - Split. Serija: Monumenta medii aevi Croatiae vol. 1. Str. 1.-608. (Tekst, Literatura, Index epigraphicus, Index paleographicus, Kazalo osobnih imena, zemljopisnih naziva i važnijih pojmova. Sa crtežima u tekstu (Maja Fabijanac i Marko Rogošić)+ LXXXIV tabli fotografija (Zoran Alajbeg) + fotografije u tekstu (Nenad Gattin)+1 karta, /32x23 cm/).

Contents/Inhaltsverzeichnis

Introduction
ŽELJKO TOMIČIĆ

Original scientific papers

- KORNELIJA MINICHREITER
Zoomorphic Idols of the Starčovo Ceremonial and Burial Area Site at Galovo, Slavonski Brod
- IVANČICA PAVIŠIĆ
Schmuck der späten Bronzezeit vom Fundort Špičak bei Bojačno
- DUNJA GLOGOVIĆ
Fibeln aus Ljubač
- REMZA KOŠČEVIĆ
Several Old Bronze Finds from the Samobor Vicinity
- GORANKA LIPOVAC VRKLJAN
A Mithraistic Cult Relief From Umljanovići
- IGOR FISKOVIC
Were Polače on the Isle of Mljet the Seat of the Rulers of Dalmatia?
- ŽELJKO RAPANIĆ
*Denkmäler mit unvollständiger Biographie De ecclesiis datandis (2)**
- ŽELJKO TOMIČIĆ
Der frühmittelalterliche Friedhof Zvonimirovo - Veliko Polje, ein Beitrag zu den Erkenntnissen über die Bjelobrd-Kultur in der slawischen Podravina
- ZORISLAV HORVAT
Einige Tatsachen über das Zisterzienserkloster in Topusko
- DRAGO MILETIĆ
Burg Belec
- SNJEŽANA PAVIČIĆ
Grundtypen der byzantinischen Reliquiarpektoralien
- TAJANA SEKELJ IVANČAN
Spätmittelalterliche Keramikbecher aus Sokolovac, Rudina-Čečavac und Kapan-Ivanač
- GORAN GUŽVICA
JADRANKA BOLJUNČIĆ
Analysis of the Frequency of Partially Burnt Large Carnivore Bones in the Pleistocene Sediments at the Vindija Cave (Croatia)

- BORIS GRALJUK**
189 Glasnik Zemaljskog muzeja Bosne i Hercegovine, nova serija
ARHEOLOGIJA (A) - sv. 47., strana 41.-117.
ETNOLOGIJA (E) - sv. 47., strana 179.-272.
PRIRODNE NAUKE (PN) - sv. 31., strana 273.-447.
Sarajevo, 1992. - 1995.
Sarajevo 1996. godine
- BORIS GRALJUK**
190 ROBERT WHALLON I LIDIJA FEKEŽA,
Kvantitativna analiza oblika grobne keramike ranog srednjeg vijeka sa teritorija Bosne i Hercegovine,
Izvorni znanstveni rad, str. 43.-59., uz tekst, tablice, histogrami, slike.
- BORIS GRALJUK**
190 ENVER IMAMOVIĆ,
Rezultati probnih iskopavanja u Podastinju, Višnjici i Gromiljaku kod Kiseljaka,
Izvorni znanstveni rad, str. 61.-92., uz tekst, skice, slike, table
- BORIS GRALJUK**
191 VELJKO PAŠKVALIN,
Prilozi proučavanju ilirsko-panonskog plemena Dezitijata i njegovog teritorija u krajevima srednje Bosne u predimsko i rimska doba,
Izvorni znanstveni rad, str. 93. do 116., uz tekst 5 tabli.
- BORIS GRALJUK**
192 VELJKO PAŠKVALIN,
Kulturnopovjesna problematika sepulkralnih spomenika rimskog doba s područja Bosne i Hercegovine,
Izvorni znanstveni rad, str. 117.-145., uz tekst, karta nalazišta, 3 table sa 10 slika, bibliografija, sažetak na engleskom.
- BORIS GRALJUK**
193 KEMAL BAKARIĆ,
Citati nove serije Glasnika Zemaljskog muzeja, (Arheologija) 1946.-1986.
Izvorni znanstveni rad, str. 147.-167., 11 tablica, 4 grafične, bibliografija, sažetak na engleskom.
- MARIJA BUZOV**
195 DIADORA, sv. 15., Zadar, 1993., stranica 452, zajedno s tablama, crtežima, planovima, tlocrtima, fotografijama te kartama.
- MARIJA BUZOV**
199 DIADORA, sv. 16.-17., Zadar, 1995., stranica 430, zajedno s tablama, crtežima, planovima, tlocrtima, grafikonima, fotografijama te kartama.
- MARIJA BUZOV**
203 BRUNO Milić, RAZVOJ GRADA KROZ STOLJEĆA 2, SREDNJI VIJEK, ZAGREB, 1995., str. 424, sa ilustracijama, Glosarij, Bibliografija, Kazalo gradova, naseljenih mesta i arheoloških lokaliteta, te Popis slika i crteža.
- DUNJA GLOGOVIĆ**
204 EDWARD HERRING, Explaining Change in the Matt-Painted Pottery of Southern Italy. Cultural and social explanations for ceramic development from the 11th to the 4th centuries B.C., BAR International Series 722, 1998 (Oxford), 255 str., 176. slika.
- KORNELIJA MINICHREITER**
207 Kratice
- KORNELIJA MINICHREITER**
Abbreviations / Abkürzungen

Osnovni tipovi bizantskih relikvijarnih pektoralia

Grundtypen der byzantinischen Reliquiarpektoralien

Izvorni znanstveni rad

Srednjovjekovna arheologija

Original scientific paper

Mediaeval archaeology

UDK 904.5 (497.5) "11/12"

Mr. sc. SNJEŽANA PAVIĆIĆ

Hrvatski povjesni muzej

Matoševa 9

HR-10000 Zagreb

Polazište za ovaj tekst je znanstvena studija gde Zsuzse S. Lovag koja je istražila skupinu bizantskih relikvijarnih pektoralnih križeva Narodnog muzeja u Budimpešti, te ih nakon detaljne povjesne i stilsko argumentacije klasificirala u dva osnovna tipa: "Sveta zemlja" i "kijevski tip". Njihova široka rasprostranjenost objašnjena je uglavnom hodočasničkim putovima i križarskim ratovima. Po svim bitnim karakteristikama i dva križa iz fundusa Hrvatskog povjesnog muzeja u Zagrebu (inv. br. 1529 i 2185) potpuno se uklapaju u teze tog istraživanja, pa će vjerojatno pridonijeti budućim sažetim prikazima ove postavke.

Istražujući zbirku križeva Madarskog narodnog muzeja u Budimpešti, gđa Zsuzsa S. Lovag, višegodišnja djelatnica muzeja te autorica zapaženih studija i prikaza o predmetima muzeja i širim temama srednjovjekovne arheologije, došla je do bitnih spoznaja o posebnom obliku i tipu križeva, o kojima je potom napisala tekst "Byzantine Type Reliquary Pectoral Crosses in the Hungarian National Muzeum", objavljen u ediciji "Folia Arhaeologica" XXII., 1971. godine. Zbog sadržajnosti i sistematičnosti, a i zbog usporedbe s našim materijalom, dobro je ukratko zabilježiti najvažnija mesta i teze ovoga teksta.

Dakle, u srednjovjekovnoj zbirci Madarskog narodnog muzeja nalaze se 22 relikvijara u obliku pektoralia, odnosno enkolpiona. Zajedničke karakteristike su im te da su izradeeni od bronce, neki presvučeni staklenom pastom, da su dvodjelni, da im je unutrašnjost služila za čuvanje relikvija, te da se na svima iskazuje izraziti utjecaj bizantske umjetnosti. Postoje i razlike prema kojima se mogu tipološki klasificirati u dvije osnovne skupine, a zatim i među njima utvrditi posebne značajke. Prvi je tip "Sveta zemlja" ili "palestinski" križ i kako samo ime kaže, potječe iz istočnih provincija bizantskog carstva Sirije i Palestine, a drugi je tip proizveden na području Rusije, točnije u Kijevu i po tom gradu je prozvana "kijevski tip", no spominje se i kao "Herson"¹ (TOLSTOI, I. I.-KONDakov, N. P., 1897., 32.: KONDakov, N. P., 1896., 46./47.).

Tip "Sveta zemlja" je križ latinskog oblika čiji se krakovi lagano šire prema krajevima, s uobičajenom ikonografskom shemom Krista raširenih ruku na prednjoj strani te Bogorodicom Orans na stražnjoj (STRZYGOWSKI, J., 1893., 7.:

BÁRÁNY-OBERSCHALL, M., 1953., 224.). Krist je odjeven u dugu tuniku, tzv. kolobijum, a iznad glave je obično križ. Oba prikaza se potpuno uklapaju u shemu ranobizantske umjetnosti. Osim glavnih likova, ponekad se, na obje strane, u funkciji pratećih figura na krajevima krakova nalaze različiti likovi svetaca, apostola i arkandela. Oblik križeva je manje ili više ujednačen i konzervativan, a isti oblici ponavljaju se kroz duga razdoblja od 7. do 12. stoljeća.² (WULFF, O., 1903., 255.; WULFF, O., 1909., 195.; BÁRÁNY-OBERSCHALL, M., 1953., 223.-224.), a zbog masovne proizvodnje većina ih je loših tehničkih karakteristika. Očite su razlike između primjera gdje stilizirana motivika ostvarena plitkim reljefom i onih gdje je izvedena graviranjem, pa prevladava linearni koncept. Što se tiče rasprostranjenosti, činjenica je da su pronadjeni na različitim i medusobno vrlo udaljenim prostorima. To navodi na misao da su ih, iako izvorno dolaze iz sirijsko-palestinskih radionica, proizvodili i prodavali putujući umjetnici i trgovci u zapadnim dijelovima Carstva po cijelom kršćanskom svijetu (MIAJTEV, K. R., 1921., 88.; BÁRÁNY-OBERSCHALL, M., 1953., 212.). Ipak, najzastupljenije mišljenje koje objašnjava fenomen njihove velike rasprostranjenosti su hodočasnički putovi i križarski ratovi (STRZYGOWSKI, J., 1904., 304.; WULFF, O., 1903.; RADOJIĆ, S. 1959., 134.).

"Kijevski tip" enkolpiona oblikovno je bliži tzv. "grčkom" tipu križa jednakih krakova i naglašene centričnosti s kružnim medaljonima na krajevima. Figuralna ikonografska shema pokazuje na prednjoj strani Kristovo raspeće, a na stražnjoj Bogorodicu s Djetetom ili sklopjenih ruku na prsima i dlanova okrenutih prema vani. Prateći likovi u medaljonima

¹ Navedeni autori smatraju da su do 10. stoljeća ove križeve radili grčki majstori Hersona i kao poluproizvode importirali ih u Rusiju. Kačko područje Hersona od 10. stoljeća nazaduje, proizvodnja se prebacuje na područje Kijeva.

² Poteškoće koje nastaju pri datiranju ovih križeva su, prije svega, zato jer su mnogi pronadjeni kao slučajni nalazi. Najbolju vremensku odrednicu omogućila bi precizna ispitivanja materijala i tehničke obrade, jer ovako brojne pretpostavke ostaju neutemeljene, a zaključci završavaju na subjektivnim prosudbama pojedinih istraživača.

Slika I. a, I. b Enkolpion tip
"Sveta zemlja" HPM-inv. br. 2185

*Abb. I.a, I.b
Enkolpion des Typus "Heiliges Land".
Inv.-Nr. des Kroatischen
Geschichtlichen Museums 2185*

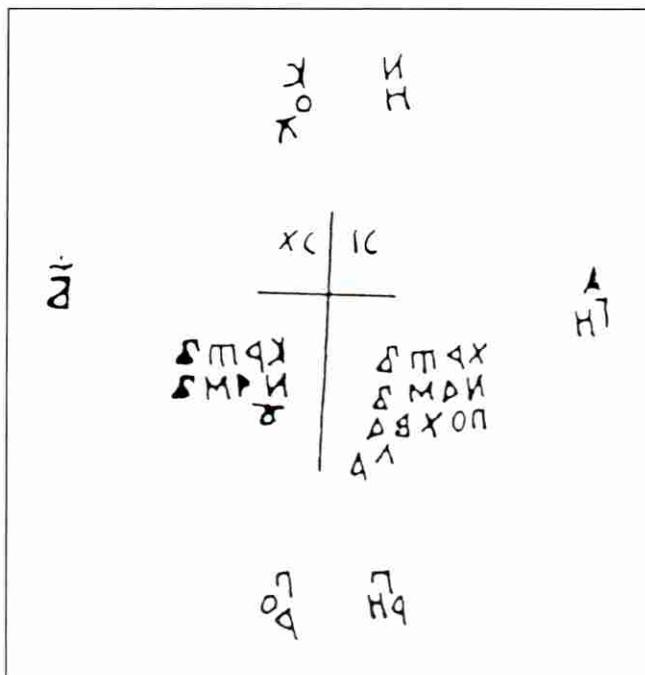

Slika 2. a, 2. b "Kijevski enkolpion"
HPM-inv. br. 1529

Abb. 2.a, 2.b
Enkolpion des "Kiev"-Typus,
Inv.-Nr. des Kroatischen
Geschichtlichen Museums 1529

Slika 3. Shema i raspored pisanih znakova koje je za madarske primjere identificirao Peter Kiraly i koji su istovjetni sa preostalim primjerima

najčešće su omiljeni sveci i apostoli istočnog kruga, primjerice Grigorije, Kuzma, Damjan, Bazilej i Nikola. Površine obje strane ispunjene su, često pogrešno napisanim ili inverzno pozicioniranim, ciriličnim slovima. To govori da majstori koji su ih izradivali nisu znali ruski jezik. Oni su, naime, prepisujući izravno na matricu, a u rakursu ogledala, stvorili čitav niz pogrešaka, koje i danas stvaraju poteškoće pri prevodenju tekstovne poruke. Također je ustanovaljeno da su pred kraj 12. i početkom 13. stoljeća glineni modeli zamjenjeni kamenima što je znatno povealo proizvodnju (RYBAKOV, B. A., 1948., "REMESLO...", 454.), pa su osim Kijeva, ti križevi raznošeni i u druge gradove.

Prema vrstama i usporednim nalazima grupirani su kao rani kijevski tip 11. i 12. stoljeća i kao razvijeni tip 13. stoljeća. Rjedi primjerci pojavljuju se i kasnije, u 14. stoljeću, no oni tada imaju drugičiju ikonografsku shemu. Umjesto razapetog Krista na prednjoj strani se pojavljuje tema "Deisa", a na stražnjoj je umjesto Bogorodice stoeći lik sv. Nikole. Već spomenuti autor, (B. A. RYBAKOV, 1948., "ISTORIA", 123.) ove križeve pripisuje jednom proizvodnom središtu, uglavnom Kijevu gdje su i pronađeni kameni modeli, a povezuje ih s mongolskim napadima i razaranjem Kijeva 1240. godine.³ Neobičan sadržaj natpisa na stražnjoj strani "Sveta Majko Božja, pomozi" Rybakov također povezuje sa strahom koji su pretrpjeli stanovnici Kijeva bježeći pred mongolskim apadima. Oni su tada vjerojatno sa sobom nosili ove križeve nadajući se spasu. To ujedno objašnjava i njihovu relativnu veliku rasprostranjenost. Za primjere u Mađarskom arđnom muzeju, pored ove interpretacije, nesumnjivo je da su u pitanju i rusko-mađarski odnosi (BÁRÁNY-

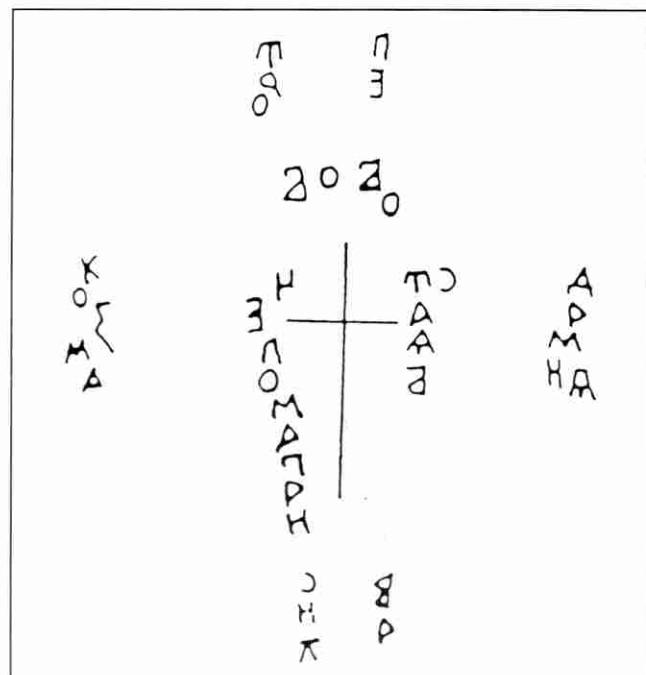

Abb. 3 Schema und Reihenfolge der geschriebenen Zeichen, die bei den ungarischen Beispielen von Peter Kiraly identifiziert wurden, und die den restlichen Beispielen gleich sind

OBERSCHALL, M., 1953., 209.-210.), posebno dinastičke veze mađarskih kraljeva s vladarima Kijeva i Galicije, te aktivnostima russkih svećenika u Mađarskoj tijekom 12. i 13. stoljeća.⁴

Opsežnija istraživanja komparativnog materijala iz drugih europskih gradova i središta svakako će pridonijeti točnijoj dataciji i identifikaciji ovog materijala te utvrditi i neke lokalne inačice.

U tom kontekstu značajna su i dva križa iz fundusa sakralne zbirke Hrvatskoga povjesnog muzeja, od kojih jedan (inv. br. 2185), ulazi u skupinu "Sveta zemlja", a drugi (inv. br. 1529) u "kijevsku" skupinu.

Oni se po svojim oblikovnim, ikonografskim, kompozičijskim, materijalnim i tipološkim svojstvima potpuno uklapaju u teze navedenog istraživanja.

Križ "Sveta zemlja", inv. br. 2185 (slika 1. a, b) je dvostruki enkolpion izrađen od lijevanog bakra, ukupne visine 70 mm (samo tijelo visoko je 58 mm, a ostatak su šarnirasti nastavci), širine 35 mm i debljine 7 mm. Na prednjoj strani je prikaz raspetog Krista u dugoj tunici s križem oznad glave, a na stražnjoj je Bogorodica Orans. Na obje strane nalaze se šarnirasti nastavci za vješanje. Iznad Bogorodične glave je veće oštećenje u obliku polumjesečaste perforacije. Prema muzejskim inventarima (knjiga 1.) križ je kupljen od G. S. Hrčića.

Nažalost, mjesto nalaza i godina, te ostali relevantni podaci nisu zabilježeni. Križ je oštećen i djelomično kozerviran tijekom 1992. godine u preparatorskoj radionici Hrvatskoga povjesnog muzeja. Prema bliže analognim materijalima iz Mađarske (LOVAG, Z., 1971., 146., T.1., slika 2a i b;

³ Između 1237. i 1238. godine sjeveroistočni dijelovi Rusije uništeni su mongolskim napadima, 1239. s druge strane Dnjepra Mongoli su prodrlji do samog grada Kijeva.

⁴ Pored toga, toponimi nekih mađarskih lokaliteta upućuju na izvorno rusko podrijetlo.

LOVAG, Z., 1979., slika 1. a, b), Bugarske (VALEVA, J., 1981., 79., slika 12.) Srbije (MARJANOVIĆ-VUJOVIĆ, G., 1987., 31., slika 13., inv. br. 488/1129) i Makedonije (BABIĆ, B., 1974., 64., kat. br. 176) može se datirati u 11. stoljeće.

"Kijevski" tip križa, inv. br. 1529., (slika 2. b) je enkolpion, dakle relikvijarni pektoral čija su dva dijela spojena šarenastim nastavcima koji se nalaze na gornjoj i donjoj strani, a na gornjoj je sada i masivnija, naknadno rekonstruirana ušica⁵ s naglašenom profilacijom rubnih dijelova i ukrasom poput pseudogranulacije. Izvorno je ta ušica vjerojatno bila bikoničnog oblika. Ukupna visina sa šarenastim nastavcima i ušicom je 100 mm (samo tijelo je 65 mm), a širinom 56 mm i debljinom 10 mm. Na prednjoj strani je prikaz raspetog Krista, savijenog u tijelu s dužom perizomom oko bokova i rukama koje idu do kružnih medaljona. Na titulusu iznad njegove glave je uobičajeni natpis (slika 3.) "ICXC". U medaljonima na krajevima krakova su prikazi: lijevo Marije, desno Ivana Evangeliste, na vrhu patibuluma Nikole, a na dnu Grigorija. Ispod Kristovih ruku je natpis "Križ je naša slava, križ je naša utjeha". Na stražnjoj strani je lik stojeće Bogorodice Orans. U kružnim medaljonima su poprsja sljedećih svetaca: gore Petra, dolje Bazileja, lijevo Kuzme, i desno Damjana. Natpis uokolo je sljedećeg sadržaja: "Sveta Majko Božja, pomozi".

Križ je pronađen u stolnoj crkvi u Novom Vinodolskom u grobu posljednjeg krbavskog biskupa Kristofora.⁶ Prema bližim analogijama iz Madarske, (LOVAG, Z., 1971., 160., 160., t-6; BÁRÁNY-OBERSCHALL, M., 1953., 229.-232., GEREVICH, L., 1971., 28, t-16, slika 45.), Bugarske (DONČEVA-PETKOVA, Lj., 1985., 51., slika 7.), Srbije (MILANOVIĆ, D., 1985./86., 84., kat. br. 191) ovaj tip pripada 13. stoljeću, a na području Vinodola vjerojatno ga je donio neki mornar, trgovac, a možda i ruski izbjeglica.

Literatura:

- BABIĆ, B. 1974., Srednovekovno kulturno bogatstvo na SR Makedonija, Centar za istraživanja na staroslavenskata kultura, Prilep.
- BÁRÁNY-OBERSCHALL, M., 1953., Byzantinische Pektoralkreuze aus ungarischen Funden, *Forschungen zur Kunstgeschichte und christlichen Archäologie* 2. Baden-Baden.
- DOČKAL, K., Samostan Blažene đevice Marije na Ospu u Novom, *Arhiv HAZU*, XVI. 29. a (7), (neobjavljen rukopis).
- DONČEVA-PETKOVA, L., 1985., 45.-57. Staroruski križevi enkolpioni iz Bugarske, *Arheologija*, XXVII., 1.
- 1992., 1.-12., Problemi oko proizvodnje križeva enkolpiona, *Arheologija*, XXXIV., 1.
- GEREVICH, L., 1971., The art of Buda and Pest in the Middle Ages, Akademia Kiado, Budimpešta.
- KONDAKOV, N. p. 1986., Russkie klady, Petrograd.
- LENTIĆ, I., 1988., 85.-95., Predmeti zlatarstva u vinodolskom kraju, u katalogu "Prošlost i baština Vinodola", PMH, Zagreb.
- LOVAG, Z., 1979., A Kozeppori i bronzmuvesség emlékei Magyarországon, Korpina Kiado.
- 1971., 143.-163. Byzantine Type Reliquary Pectoral Crosses in the Hungarian National Museum, *Folia Arheologica* XXII, Budapest.
- 1980., 363.-372. Bronzene Pektoralkreuze aus der Arpadenzeit. *Acta Archologica Academiae Scientiarum Hungaricae* 32.
- MARJANOVIĆ-VUJOVIĆ, G., 1987. Krstovi od 6. do 12. veka iz zbirke Narodnog muzeja, Narodni muzej Beograd.
- MIIATEV, K. R., 1921., Palestinski krustove v Bulgariia, *Godisnik na Narodni Musei*.
- MILANOVIĆ, D., 1985./86., Umetnička obrada neplemenitih metala na tlu Srbije od pozne antike do 1690. godine, Muzej primjene umetnosti, Beograd.
- RADOJIČIĆ, S., 1959., Bronzani krstovi - relikvijari iz ranog srednjeg veka u beogradskim zbirkama, u *Zborniku za umetnostno zgodovino* 5.-6.
- RYBAKOV, B. A., 1948., Remeslo drevne Rusi, Moskva.
- 1948., Istorija kulture drevne Rusi, Domongolskii period, Lenigrad.
- SPINEI, V., 1975., 227.-242., Les relations de la Moldavie avec le Byzance at la Russie au premier quart du II millénaire a la lumiere des sources archeologiques, *Dacia*, N. S., Tom XIX., Bukurešti.
- STRYZGOWSKI, J. 1893., Di Maria Orans in der byzantinischen Kunst. Romische Quartalschrift 7.
- 1904., *Koptische Kunst*, Beč.
- TOLSTOI, I. I. - Kondakov, N. P., 1897., Russkaia drevnosti v pamiatnikah iskusstva, V. Petrograd.
- VALEVA, J., 1981., 72.-86. Srednjovjekovni enkolpioni u bugarskoj nacionalnoj galeriji, *Arheologija*, 1.-2., god. XXIII.
- WULFF, O., 1903., Die Koimesiskirche in Nicüa und ihre Mosaiken, Strasburg.
- 1909., Altchristliche und mittelalterliche, byzantinische und italijanske Bildwerke, Berlin.

⁵ Prigodom izložbe "Prošlost i baština Vinodola", Povijesni muzej Hrvatske, 1988. godine, konzervirala ga je i rekonstruirala akademska restauratorica MAJA VELICOGNA-NOVOSELEC. Tom prilikom križ je i objavljen u pratećem katalogu (LENTIĆ, I. 1988., 139., kat. br. 209).

⁶ U prilogu shema i raspored pisanih znakova koj je za madarske primjere identificirao Péter Király. Iz tog priloga predočena je osnovna ideja i raspored teksta za sve slične križeve, pa i naš primjerak.

⁷ DOČKAL, K., 39,42 (neobjavljeni rukopis Arhiv HAZU XVI., 29. a (7.): "modruški biskup Kristofor Dubrovčanin je nakon rasapa Modruša sa svojim kaptolom prebjegao u Novi, gdje se nastanio, učinivši zbornu i župnu crkvu Sv. Filipa i Jakova stolnom crkvom, gdje je i umro 29. siječnja 1499. O njegovoj smrti postoji bilješka Filipa, pre vendara novljanske crkve u novljanskom rukopisnom misalu.

